

GRO

Terug naar de tijd toen Groningers volop de kleren van Gerzon droegen

De Joodse familie Gerzon speelt de hoofdrol in een korte film die binnenkort in première gaat: 125 jaar nadat ze haar modezaak in Groningen opende.

MARCEL LOODEN

Zeg 'modehuis Gerzon' en bij heel veel ietwat oudere Groningers komen de herinneringen bovendien. Dat gebeurt vast ook als ze de nieuwste film van Liefke Knol bekijken.

Die gaat over de familie Gerzon, gaat binnenkort voor een klein publiek in de Oostfriesse stad Leer in première, reist daarna door de provincie en is dan permanent te zien in de synagoge in de Folkingestraat in Groningen.

Filmmaakster Knol vervaardigde de korte rolprent als onderdeel van het project waarbij onderzoek werd verricht naar het Joodse leven in de grensstreek van Groningen en Oostfriesland. Dat resulteerde onder meer in een boek en een film over de familie Polak, ook gemaakt door Knol.

„De film over de familie Gerzon past ook bij het project”, vertelt ze. „De wortels van de familie liggen namelijk in Oostfriesland, in Stapelmoor bij Leer. In de 18de eeuw vestigden telgen zich in Bad Nieuweschans, toen nog zonder Bad. Op de Joodse begraafplaats in dat dorp staat op veel zerken de naam Gerzon.”

Een van de telgen, Juda, vestigde zich met zijn echtgenote in de stad Groningen en begon er een slagerij.



De modezaak van Gerzon aan de Vismarkt, anno 1959. FOTO FOTOBEDRIJF PIET BOONSTRA/COLLECTIE GRONINGER ARCHIEVEN

„Die groeide uit tot een vleesconservenfabriek aan het Boterdiep die werd geleid door twee van zijn zonen”, vertelt Knol. „Twee andere zonen gingen de textiel in en openden een modezaak in Amsterdam. Die liep zo goed dat ze verschillende filialen elders in het land openden, en zelfs een aantal in het toenmalige Nederlands-Indië. Het eerste was dat in Groningen, op de Vismarkt, in 1896. Een voor die tijd heel moderne winkel.”

Die zaak werd een begrip in de stad en ver daarbuiten en bleef dat na de Tweede Wereldoorlog. Een

Documentaire van Liefke Knol gaat op tournee door de provincie

oorlog die de familie Gerzon zwaar trof. „De vleesconservenfabriek was er toen al niet meer, die was in de crisisjaren voor de oorlog gesloten”, aldus Knol. „De modezaak bleef nog heel lang, werd rond 1970 overgenomen door een landelijke keten en

ging enkele jaren later failliet.”

Knol bezocht tijdens het maken van haar docu de sleutelplekken voor de familie in de stad en keek ook rond in Bad Nieuweschans. Ze sprak met anderen anderen Paul Wolff, nazaat van de oprichters van de conservenfabriek en de modezaak. Hij groeide op en woont nog altijd in de Randstad, maar heeft een mooie band met Groningen. Hij is trots op de geschiedenis van zijn nijvere familie en is blij met het feit dat de documentaire nog eens terugkeert naar de modejaren van Gerzon.

Eigenaar dansschool klaagt over detentie

ROB ZIJLSTRA

GRONINGEN „De manier waarop ik in de gevangenis wordt behandeld is onmenselijk. Ik word tegengewerkt bij de voorbereidingen op mijn verdediging.”

Dit zegt de 37-jarige K.A. die zich schuldig zou hebben gemaakt aan ontucht met leerlingen van de Groningen Dance Center. A. is eigenaar van de dansschool. Hij uitte zijn ongenoegen gisteren tijdens een voorbereidende zitting in de rechtbank van Groningen. Op welke wijze hij wordt tegengewerkt werd niet vermeld.

De voorzitter van de rechtbank riep de officier van justitie op om ervoor te zorgen dat A. niet wordt tegengewerkt.

A. zou ontucht hebben gepleegd met meer dan tien leerlingen. De school telt 500 leden. In september werd hij gearresteerd.

Een verzoek om de strafzaak die in augustus plaatsheeft in vrijheid te mogen afwachten, werd door de rechtbank afgewezen. A. zegt dat hij financiële zaken moet afwickelen wat vanuit detentie niet lukt. „Ik wil alles netjes afhandelen.” Ook zei hij zich zorgen te maken over de voortgang van de dansschool. „Als de kinderen straks weer mogen lessen en er is voor hen geen plek, dan zou ik dat verschrikkelijk vinden.”

De rechters stellen dat het niet aan de samenleving valt uit te leggen als de voorlopige hechtenis van A. zou worden opgeheven. Dat heeft, aldus de rechters, niet alleen te maken met de aard en de ernst van de verdenkingen, maar ook met de aandacht in de media die er momenteel is voor seksueel misbruik in de sportwereld. De verdachte zit inmiddels acht maanden vast.

ICT'er woont en werkt in omgebouwde vrachtwagen

KOOS BIJLSMA

DOEZUM ICT-specialist Gert van Werven (53) uit Doezum woont en werkt sinds enkele maanden in een vrachtauto die hij eigenhandig ombouwde tot kantoor en woonruimte.

Van Werven werkt bij Capgemini en wordt vaak maandenlang uitgeleend aan klanten overal in het land. Dat is soms ver van huis. „Dan moest ik maandenlang alle werkdagen doorbrengen in een hotel.”

Dat bracht hem jaren geleden al op het idee om te wonen én zijn werk te doen in een camper. Een kamperauto waarmee mensen op vakantie gaan leek hem niet comfortabel genoeg. Dus besloot hij een oude truck van 8 meter lang en 4 meter hoog op de kop te tikken. Die bouwde hij met eigen handen om tot een comfortabel huis/kantoor.

Als hij wil kan hij zijn mobiele woning/werkplek parkeren voor het kantoor van zijn opdrachtgevers. Zo

werkt hij op dit moment voor DUO in Groningen. Maar corona door-kruiste zijn plannen enigszins. „Al anderhalf jaar lang werkt het meeste kantoorpersoneel thuis. Dat geldt ook voor mij als ICT'er. Dat betekent dat ik mijn vrachtauto in principe overal kan parkeren. Want ik kan al mijn werkzaamheden doen vanuit de camper.”

En zo staat zijn tien jaar oude omgebouwde DAF 1145 al enkele maanden op camperplaats Jonker in Doezum. Tot voor kort woonde hij in een vrijstaand huis aan de Peebos in dit dorp. Dit huis deed hij van de hand.

Een jaar lang werkte hij aan het ombouwen van de vrachtauto. De laadruimte is ingericht met een zithoek, fors formaat tv-scherm, bureau met computerapparatuur, keukenblok met vaatwasmachine en een natte ruimte met douche en toilet. Achterin de laadruimte bevindt zich een bed dat in hoogte verstelbaar is. Onderin is ruimte voor zijn kleine elektrische personenauto,



Gert van Werven achter het bureau in zijn omgebouwde campertruck. FOTO DVHN

een Renault Twizy. De goed geïsoleerde en van airconditioning voorziene truck is uitgerust met veel technisch vernuft. Honderden meters snoeren, kabels en leidingen

zijn weggewerkt in vloer, wanden, plafond en het dak. Via luiken zijn de schoon- en vuilwatertanks onder de vloer bereikbaar. Van Werven kan vrijwel alle elektrische appara-

tuur bedienen met apps op zijn smartphone. Hij laat op zijn mobiel zien hoe krachtig zijn 22 zonnecollectoren werken. Via de app is hij in staat nog een paar extra zonnepanelen op het dak te laten uitschuiven.

Ramen ontbreken in de omgebouwde truck. Al het daglicht komt binnen via grote dakramen. Op de vraag of hij uitzicht niet mist, zegt hij: „Kijk, ik heb riant uitzicht.” Dan floept hij zijn grootformaat tv-scherm aan met acht beelden van camera's op en rond zijn mobiele woonhuis en kantoor.

Het verplichte thuiswerken voor veel kantoorpersoneel en ook voor een ICT'er als Van Werven, maakt niet dat hij spijt heeft van zijn camperavontuur. „Vanuit deze campertruck kan ik overal wonen en werken. Als ik wil, zoek ik het hele jaar streken op met een aangename temperatuur van 20 graden. 's Winters verblijf ik dan in bijvoorbeeld Zuid-Spanje en 's zomers in Zweden.”